

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ 7^{1/2}

Η ΗΡΟΙΚΗ ΑΓΟΣΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΟΥΙΝΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΤΕΡΚ

ΤΩΡΑ ΣΤΟ
NETFLIX

ΜΑΞ ΜΠΡΑΛΙΕΡ


Εικονογράφηση
ΝΤΑΚΛΑΣ ΧΟΛΓΚΕΪΤ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Έι, Κούντε. Όταν είπες ότι το ραβδό-πράγμα σου θα κρατήσει ασφαλώς τον Τζακ και την Τζουν, τι ακριβώς εννοούσες;





Δεν ξέρω
ακριβώς! Έτσι
μου ήρθε εκείνη
την ώρα! Πάνω στην
έξαψη της μάχης
το είπα!

Και επίσης
- δεν είναι ραβδο-
πράγμα, είναι ραβδί
μάγου!

«Ναι, αλλά τελικά τι έμαθες από τη Γιουρολ;» ρωτάει ο Ντερκ καθώς πηδάει πάνω από ένα διαλυμένο κιόσκι με γυαλιά ηλίου και αποφεύγει ένα πεσμένο πανό ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΟΝ ΓΚΑΖΤ.

«Περισσότερο είχε να κάνει με... έννοιες» λέει ο Κουίντ. «Με γενικές ιδέες. Βλέπεις, τα κόλπα που κάνουν όλοι αυτοί της τερατοδιάστασης δεν έχουν και μεγάλη διαφορά από την επιστήμη στη δική μας διάσταση».

«Το καλό που σου θέλω να είναι καλές στη μάχη αυτές οι σαχλαμάρες οι έννοιες, γιατί αυτό θα γίνει

τόρα...» λέει ο Ντερκ. Ύστερα κλείνει το στόμα του κι αρχίζει να τρέχει.

Για την ώρα, ο Κούντ και ο Ντερκ τρέχουν μέσα στο Μιλένιουμ Σούπερ Μολ. Προορισμός τους; Το υπόγειο πάρκινγκ. Γιατί; Γιατί εκεί πηγαίνει ο Οστουρλιαχτής, πιστός υπηρέτης του απαίσιου Θραλ.

Θα γίνει μάχη.

Και είναι σημαντικό να πάει καλά η μάχη αυτή, γιατί ο στόχος του Οστουρλιαχτή είναι τρομερός: να εμποδίσει τα τέρατα που ζουν στο εμπορικό κέντρο να το σκάσουν – με οποιονδήποτε τρόπο.

Ω, ναι. Σκούρα τα πράγματα με τον Οστουρλιαχτή...



«Πρέπει να βιαστούμε!» φωνάζει ο Ντερκ μόλις διακρίνει κάποια κίνηση έξω. Από μια τρύπα που χάσκει στο πλάι του εμπορικού κέντρου, βλέπει τον Οστουρλιαχτή να ορμάει. «Κοντεύει να φτάσει στο υπόγειο πάρκινγκ! Πες μου, σε παρακαλώ, Κουίντ, ότι σου έκανε η Γιουρσλ τίποτα μαγικά για να τον κάνεις σκόνη τον τύπο!»

«Ίσως...» λέει κάπως αμήχανα ο Κουίντ. «Μπορεί». *Δεν του έκανε, φίλε αναγνώστη.*

Ο Ντερκ ανεβαίνει τρέχοντας μια χαλασμένη κυλιόμενη σκάλα, δρασκελίζοντας τρία τρία τα σκαλιά, και ο Κουίντ τον ακολουθεί. Τα αθλητικά τους τρίζουν και σκληρίζουν καθώς τρέχουν όσο πιο γρήγορα μπορούν μέσα σε ένα κατάστημα με αθλητικά σκουφιά. Από εκεί, ένα σπασμένο παράθυρο προσφέρει θέα του υπόγειου πάρκινγκ, του διαλυμένου πεζοδρομίου και του νεκροταφείου τρένων πιο πέρα.

«Καύκαλα!» φωνάζει ενθουσιασμένος ο Κουίντ και δείχνει προς το γκαράζ. «Η εκκένωση είναι σε εξέλιξη».

Πράγματι, τρία από τα πλάσματα που θυμίζουν καβούρια τρεχοβολούν έξω από τη σήραγγα εξόδου του γκαράζ. Πάνω σε κάθε καύκαλο είναι ένα αυτοκίνητο ή φορτηγό – το όστρακο του καύκαλου, ενώ μέσα σε κάθε οστρακο-όχημα υπάρχουν τέρατα: οι κάτοικοι της πόλης του Μολάκιου.

Αμέσως μετά, άλλο ένα καύκαλο ξεπροβάλλει από τη σήραγγα. Κι ύστερα κι άλλο, κι άλλο, ώσπου είναι δεκάδες τα καύκαλα που βγαίνουν από το γκαράζ πάνω σε ένα κομμάτι ξεκολλημένου τοιμέντου από τον χώρο

στάθμευσης. Μοιάζουν σαν την πιο αλλόκοτη παρέλαση του κόσμου.

«Και δες ποιος οδηγεί την απόδραση...» λέει ο Ντερκ χαμογελώντας πονηρά.

Ο Τζόνι Στιβ, ο νεοεκλεγμένος δήμαρχος της πόλης του Μολάκιου, τρέχει πλάι στο καραβάνι των καύκαλων καθοδηγώντας την απόδρασή τους. Τουλάχιστον... αυτό προσπαθεί να κάνει...



Από εδώ,
πολίτες μου! Εγώ,
ο δήμαρχός σας,
θα σας οδηγήσω
στην ασφάλεια!

ΕΝΑΝ ΤΟΙΧΟ
ΔΕΙΧΝΕΙΣ, ΤΖΟΝΙ
ΣΤΙΒ.

Για την ώρα, ο Κουίντ και ο Ντερκ δεν έχουν ιδέα για τη μάχη που έχει ξεσπάσει μέσα στο εμπορικό κέντρο. Το μόνο που ξέρουν είναι ότι οι καλύτεροί τους φίλοι, ο Τζακ και η Τζουν, δίνουν μίαν απεγνωσμένη μάχη απέναντι στον Θραλ. Τουλάχιστον όμως, εδώ όλα πάνε σύμφωνα με το σχέδιο. Ώσπου–

ΦΣΟΥΜ! ΦΣΟΥΜ!

Ο ήχος από κόκαλα που τσακίζονται σε τσιμέντο – από οπλές που σφυροκοπούν.

«Να το, έρχεται...» λέει ο Κουίντ και τότε–

Πετάγεται μπροστά τους ο Οστουρλιαχτής! Το μοχθηρό τέρας είναι ένας εφιάλτης από περικοκλάδες και σκελετούς.

«Καλά λοιπόν» λέει ο Ντερκ και τραβάει το σπαθί του. «Ό,τι και να γίνει, δε θα αφήσουμε αυτό το πράγμα να φτάσει τα καύκαλα. Είμαστε πολύ κοντά στη νίκη».

«Δεν είμαι σίγουρος ότι μετράει για νίκη το να το βάλεις έντρομος στα πόδια» αποκρίνεται ο Κουίντ.

«Πολεμάμε με έναν σκελετοστρατό από άλλη διάσταση» λέει ο Ντερκ. «Και δέκα παραπάνω δευτερόλεπτα ανάσας, εγώ τα μετρώ για νίκη».

«Να βάλουμε στόχο τα δεκαπέντε;» λέει ο Κουίντ.

Πριν τελειώσει τη φράση του, ο Ντερκ φωνάζει «ΚΡΑΤΗΣΟΥ, ΣΑΛΙΑΡΗ!» και πηδάει.

Πέφτει με δύναμη στο έδαφος, ακριβώς μπροστά στον μανιασμένο Οστουρλιαχτή. Το χέρι του τινάζεται σαν αστραπή και το σπαθί του, που στάζει από Υπερ-γλίτσα, σκίζει τον αέρα προς τα πάνω.



Η υγρή λεπίδα σκίζει το ρύγχος του Οστούρλιαχτή, κόβοντας ένα κομμάτι κόκαλο και περικοκλάδα. Το σκελετοτέρας μαζεύεται, κι ύστερα τραβάει προς τα πίσω το γαμψό του νύχι γεμάτο μανία.

«Ντερκ, πρόσεξε!» φωνάζει ο Κουίντ και τρέχει προς τη συμπλοκή. Είναι όμως πολύ αργά...

Τα γαμψά νύχια του Οστούρλιαχτή τινάζονται μπροστά, κλείνουν απότομα και—

ΚΛΑΝΓΚ!

Το σπαθί του Ντερκ ξεκολλάει από το χέρι του! Πετάγεται στον αέρα στριφογυρίζοντας και ύστερα βουτάει προς τα κάτω με τη μύτη, σαν θανάσιμο θαυμαστικό.



Θα μπορούσε να είχε πάει και καλύτερα αυτό...

Παι, έχω κρατήσει σημειώσεις.

MEEP...

Ο Κουίντ κοιτάζει προς το γκαράζ και την παρέλαση από τέρατα που το σκάνε, και ξεροκαταπίνει. «Ντερκ» λέει σιγά. «Αυτή τη στιγμή εσύ κι εγώ είμαστε το μόνο πράγμα που εμποδίζει τον Οστουρλιαχτή απ' το να κάνει κομμάτια και τον τελευταίο πολίτη του Μολάκιου».

«Έι, μην ξεχνάς τον Σαλιάρη» λέει ο Ντερκ. «Η δική του Υπερ-γλίτσα είναι που μπορεί να κάνει κακό σε αυτό το πράγμα».

Τα σκοτεινά σαν τη νύχτα μάτια του Οστουρλιαχτή αστράφτουν. Ένα συριστικό γρύλισμα ξεφεύγει από το μισοκομμένο ρύγχος του καθώς κάνει ένα βαρύ βήμα μπροστά. Ξαφνικά όμως—

ΣΚΡΗΙΙΤΣ!

Το ανατριχιαστικό σκλήρισμα ενός μεγαφώνου σκί-ζει τον αέρα. Ο Οστουρλιαχτής τινάζεται. Ο Κούντ μορφάζει. Ο Ντερκ σκεπάζει απότομα τις τρύπες που έχει για αυτιά ο Σαλιάρης.

«Έι, πολίτες της πόλης του Μολάκιου... Ο Τζακ είμαι».

Τι; σκέφτεται ο Κούντ και κοιτάζει ψηλά προς το μεγάφωνο, ενώ ακούει τη φωνή του Τζακ μέσα από το εμπορικό κέντρο...



Σας είπα πριν ότι ένας πραγματικός ηγέτης δε θα σας πει ψέματα. Ακούστε λοιπόν την αλήθεια. Σήμερα δεν ήταν πολύ καλή μέρα. Δεν ξέρω αν θα σας ξαναδώ.

Αν δε σας ξαναδώ, σας παρακαλώ να θυμάστε... αυτή τη μάχη... Αν συνεργαστείτε, μπορείτε να αντισταθείτε, μπορείτε να νικήσετε. Κι είναι κι αυτό αλήθεια.

Ύστερα, το megάφωνο μένει εντελώς σιωπηλό. Τα τέρατα κάθονται πάνω στα καύκαλά τους σοκαρισμένα, παγωμένα.

Πριν από μόλις μερικά λεπτά, μέσα στο εμπορικό κέντρο, ο Τζακ είχε πείσει τα τέρατα να παρατήσουν τα σπίτια τους και να το σκάσουν – για να ζήσουν και να πολεμήσουν μιαν άλλη μέρα. Και ίσως –*κάποια μέρα*– να θριαμβεύσουν.

Όμως –χωρίς να ειπωθεί το παραμικρό– τα τέρατα φαίνεται να αποφασίζουν πως αυτή η *κάποια μέρα* στην πραγματικότητα είναι *σήμερα*.

Από την απέναντι πλευρά του χώρου στάθμευσης, ο Κουίντ καρφώνει το βλέμμα του στον Τζόνι Στιβ. Κοιτάζονται με νόημα και ύστερα ο Τζόνι Στιβ γυρίζει. Πηγαίνει όλο θάρρος πίσω στο γκαράζ – μέσα στο εμπορικό κέντρο, στο πεδίο της μάχης όπου ο Τζακ και η Τζουν κάνουν ό,τι μπορούν για να αποκρούσουν τον Θραλ και τον στρατό του.

Ένα καύκαλο στρίβει και ακολουθεί τον Τζόνι Στιβ. Ύστερα κι άλλο. Σύντομα, ολόκληρο το κομβόι γυρνά πίσω στο εμπορικό κέντρο. Ακολουθούν το κάλεσμα του Τζακ – απλώς όχι με τον τρόπο που είχε εκείνος κατά νου.

Ο Οσουρλιαχτής, όμως, δε θα αφήσει έτσι εύκολα τα τέρατα της πόλης του Μολάκιου να μπουκ και πάλι στη μάχη. Τα μάτια του καρφώνονται ξαφνικά στο σπαθί του Ντερκ, που είναι μπηγμένο βαθιά στο πεζοδρόμιο – και το τέρας ξέρει πως οι δύο άνθρωποι απέναντί του είναι άοπλοι...



Πάντως, Κουίντ,
αν **μπορείς** να κάνεις
τίποτα κόλπα, τώρα
είναι η κατάλληλη
στιγμή.

Δεν είναι
κόλπα, είναι
μάγια.

Και
Κρουμπελοστίσκιν
να τα λένε, δε με
νοιάζει – αν μπορείς
να κάνεις κάτι,
κάν' το τώρα.

Ωω, τώρα εύχομαι
να τα έλεγαν
Κρουμπελοστίσκιν...

Τα χέρια του Κουίντ τρέμουν. Ναι, είχε μαθητέψει δίπλα σε μια πραγματική μάγισσα, όμως η Γιουρολ τού έμαθε μόνο ένα ξόρκι: το Κινητικό Κρεσέντο. Και δεν είχε καν προλάβει να το εκτελέσει.

Λίγα λεπτά όμως πριν αρχίσει η Μάχη του Μολάκιου, η Γιουρσλ τού *είχε* πει: «Έχεις πια όλα όσα χρειάζεσαι για να κάνεις αυτό που πρέπει να γίνει».

Τα λόγια της Γιουρσλ ήταν χωρίς λόγο αινιγματικά και ο Κουίντ δεν ξέρει τι ακριβώς εννοούσε. Είχε όμως εκείνη την αύρα του παντογνώστη, και αφού είπε ότι έχει όλα όσα χρειάζεται, τότε δεν μπορεί παρά να τα έχει. *Ίσως, σκέφτεται ο Κουίντ, το μόνο που απομένει είναι να βρω το κουράγιο και την αυτοπεποίθηση να το κάνω.*

Το έδαφος τραντάζεται σε κάθε βήμα του Οστουρλιαχτή, που γρυλίζει και ξεφυσάει σαν πυγμάχος που πλησιάζει στο κέντρο του ρινγκ...

«Ίσως πρέπει να κάνεις πίσω, Ντερκ» λέει ο Κουίντ καθώς υψώνει το ραβδί του μάγου προς το τέρας. Πατάει έναν διακόπτη και το ραβδί βουίζει.

Αυτό είναι, σκέφτεται ο Κουίντ. Η μία και μοναδική ευκαιρία μας να νικήσουμε τον Οστουρλιαχτή και να σώσουμε τους πολίτες του εμπορικού κέντρου.

Κοιτάζει τη μικρή αφρώδη μπάλα του μπάσκετ της Γιουρσλ που κρέμεται από το δίκτυ του. Είναι το εξωδιαστασιακό αντικείμενο που προσφέρει την ενέργεια που είναι απαραίτητη για να κάνει μάγια.

Πριν προλάβει ο Κουίντ να διστάσει ένα νανοσεκόντ παραπάνω, ο Οστουρλιαχτής πετάγεται με φόρα μπροστά!

Ο Ντερκ τραβάει κοντά του τον Σαλιάρη και φωνάζει «Κάν' το!».

Κι ο Κουίντ το κάνει. Σφίγγει τον διακόπτη πυροδότησης, και—



Γίνονται πολλά πράγματα ταυτόχρονα.

Ένας πορφυρός στρόβιλος ενέργειας εκτοξεύεται και σκεπάζει τον Κούντ, τον Ντερκ, τον Σαλιάρη και τον Οστουρλιαχτή. Πέφτει απόλυτη σιωπή, σαν να πάτησε κάποιος το κουμπί της σίγασης στον κόσμο.

Ο Κούντ μορφάζει. Νιώθει σαν να έχει ισοπεδωθεί το σώμα του.

Του θυμίζει το καλοκαίρι που πήγε σε κατασκήνωση με θέμα το διάστημα και μπήκε στο κάθισμα αντι-βαρύτητας, φτάνοντας σε ταχύτητες 9G. Δεν του άρεσε καθόλου τότε η εμπειρία. Κι η τωρινή ακόμα λιγότερο...


Ο Ντερκ νιώθει σαν να χάνεται το έδαφος κάτω από τα πόδια του. Όπως εκείνη τη φορά στη βόλτα με το Πειρατικό Καράβι, στο Λούνα Παρκ, όταν είχε κάνει τέρμα πίσω και έμεινε εκεί για ένα αφόρητα ατελείωτο λεπτό, πριν πέσει ορμητικά μπροστά και κάνει το στομάχι του να ανέβει ίσαμε τον λαιμό του.

Η σιωπή κόβεται – τη θέση της παίρνουν εκκωφαντικοί ήχοι σχισίματος, διαμελισμού και ουρλιαχτών γεμάτων αγωνία.

Και τότε, ο καπνός διαλύεται.

Εκεί που στέκονταν ο Κούντ με τον Ντερκ υπάρχει τώρα ένας κρατήρας που βγάζει καπνούς, και μισός Οστουρλιαχτής...





Αφού κατέλξαν
σε έναν τόπο μακρινό χάρη
σε κάποιον μαθητευόμενο μάγο (βλέπε
Κουίντ), οι δύο γενναίοι ήρωές μας αναλαμβάνουν
να σκοτώσουν έναν δράκο (που μπορεί και να μην είναι
δράκος ακριβώς...) και να σώσουν ένα ειρηνικό τερατοχωριό
από ολοκληρωτική καταστροφή. Αν δηλαδή μπορέσουν να τα
βγάλουν πέρα... Ποιες θα είναι οι συνέπειες αν αποτύχουν;
Να επιστρέψει φυσικά ο δράκος για να φέρει τον απόλυτο χαμό
στο χωριό, και να χάσει το θαρραλέο δίδυμο την ευκαιρία
να ανταμώσει με τους φίλους του. Α, και θάνατος. Αργός, οδυνηρός
θάνατος. Για να έχουν την παραμικρή πιθανότητα να φέρουν σε
πέρας τούτη την ηρωική αποστολή, ο Κουίντ και ο Ντερκ πρέπει
να δείξουν εμπιστοσύνη στους καινούριους τους συνοδοιπόρους
– ίσως και σε μια παλιά γνωριμία. Με τον κίνδυνο
–και τα ζόμπι!– να караδοκούν σε κάθε βήμα,
θα χρειαστεί να βάλουν τα δυνατά τους για να
θριαμβεύσουν, αλλά και να τη γλιτώσουν
για ακόμα μια φορά.

*Πλοκή που θυμίζει βίντεο γκέιμ, εφηβικό χιούμορ,
συνχές αναφορές στην ποπ κουλτούρα και αστείοι
διάλογοι: εξαιρετική επιλογή ακόμα και για τους
απρόθυμους νεαρούς αναγνώστες.*

Booklist

ISBN:978-618-03-3000-7



9 786180 330007

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 63000

από 9 ετών

metaixmio.gr